

Dr. Gaudi-Nagy Tamás
országgyűlési képviselő

Országgyűlés Hivatala

Irományszám: 76958/200

Érkezett: 2012. MÁJ 30.

Módosító javaslat

Dr. Kövér László Úrnak
az Országgyűlés elnökének

Helyben

Tisztelt Elnök Úr!

A Házsabály 94. § (1) bekezdése és 102. § (1) bekezdése alapján az egyes adótörvények és azzal összefüggő egyéb törvények módosításáról szóló T/6958 számú törvényjavaslathoz az alábbi

módosító javaslatot

terjesztem elő:

I. A törvényjavaslat 63. §-a új d) ponttal egészül ki, a jelenlegi d)-i) számozás értelemszerűen változik:

„d) szigorított dologház”

II. A törvényjavaslat az alábbi új 69. §-sal és az azt megelőző címmel egészül ki, a további paragrafusok számozása értelemszerűen változik:

„Szigorított dologház

69. §

(1) A bíróság ítélettel határozott tartalmú szabadságvesztés-büntetés kiszabása nélkül vagy szabadságvesztést-követő időtartamra szigorított dologházba utalja azt az elkövetőt, aki az élet, testi épség és az egészség, vagyon elleni, a közélet tisztasága elleni, személy elleni erőszakos, köznyugalom és közbizalom elleni, az emberi szabadság elleni, a nemi élet szabadsága és nemi erkölcs elleni bűncselekmények, továbbá a fogyasztók érdekeit és a gazdasági verseny tisztaságát sértő bűncselekmények közül különböző időben és egymástól függetlenül legalább két büntetett követett el és a törvény értelmében halálbüntetés kiszabásának nincs helye, ha megállapítja róla, hogy az utolsó és az azt közvetlenül megelőző büntetett öt éven belül követte el és bűncselekmények elkövetésére állandó hajlamot mutat (megrögzött büntettes). Hogy megrögzött büntettes-e a terhelt, ennek megállapításánál figyelembe kell venni egyéniségét, életmódját, életviszonyait, a bűncselekmények elkövetésének körülményeit, még pedig akkor is, ha a megelőző cselekményeket fiatal korban vagy gyermekkorban követte el.
Az öt évi időtartamba nem lehet beszámítani azt az időt, amely alatt a terhelt személyes szabadságától meg volt fosztva.

(2) Ha az (1) bekezdésben említett legalább két büntett közül egy vagy több miatt a bíróság előtt eljárás van folyamatban, szigorított dologházba utalás szempontjából közömbös az, hogy a vádlott a megelőzőleg elkövetett egy vagy több büntett miatt már jogerősen el volt-e ítélve vagy pedig a most folyamatban levő eljárásban kerül elítélés alá vagy hogy a korábban kiszabott büntetéseket egészben vagy részben végrehajtották-e vagy összbüntetésbe foglalták-e vagy sem. A cselekmények büntetté minősítése tekintetében a cselekménynek a törvényben meghatározott alapminősítése az irányadó.

Az a bíróság, amelyik az (1) bekezdésben említett büntett tárgyában legutóbb ítélkezett, az ügyészség indítványára a szigorított dologházba utalást az (1) bekezdésben meghatározott feltételek fennforgása esetében ítélettel utólag is kimondhatja oly elítélt ellen, aki szabadságvesztés büntetését tölti.

(3) A szigorított dologházi őrizet legrövidebb tartamát a bíróság az ítéletben határozza meg; a legrövidebb tartam azonban egy évnél kevesebb nem lehet.

A szigorított dologházi őrizet legrövidebb tartamának letelte után az elítélt az büntetés-végrehajtási bíróhoz folyamodhat és tőle feltételes szabadságra bocsátását kérheti; ha ezt a bíró nem találja teljesíthetőnek, az elítélt kérését minden következő évben egyszer megismételheti.

(4) A szigorított dologházba utalt által akár az ítélet hozása előtt akár az utóbb elkövetett büntett vagy vétség miatt minden esetben az a bíróság jár el, amelyik őt szigorított dologházba utalta. Ily esetben a bíróság az eset körülményeihez képest a szigorított dologházi őrizet legrövidebb tartamát feljebb emelheti vagy pedig az eljárást megszüntetheti.

(5) A szigorított dologházba utalás és végrehajtása az elítéltre ugyanazon jogkövetkezményekkel jár, amelyeket a törvény a fegyházbüntetéshez fűz.

(6) Szigorított dologházul addig, amíg megfelelő külön intézetek fel nem állítanak, az illetékes miniszter valamely országos büntető intézetet vagy ily intézetben elkülönített részt jelöl ki.

(7) A szigorított dologházba utaltakat munkás és rendes életmódhoz kell szoktatni; őket munkával oly módon kell foglalkoztatni, hogy valamely foglalkozást annyira elsajátítsanak, hogy szabadságuk visszanyerése után abból megélhessenek.

Egyebekben a szigorított dologházak szervezetét és rendtartását a Kormány rendelettel szabályozza. E szabályozásig a szigorított dologházba utaltakra, amennyiben a jelen törvény rendelkezéseivel nem ellenkeznek, a fegyházbüntetés végrehajtására megállapított szabályokat kell alkalmazni.

(8) Minden szigorított dologház mellett az elnökkel együtt három tagból álló felügyelőhatóság szerveztetik. A felügyelőhatóság elnökét és egyik tagját ama ítélőtábla elnöke, amelynek területén a szigorított dologház fekszik, a felügyelete alatt álló bíróság tagjai közül, másik tagját pedig a főügyész az ügyészség tagjai közül nevezi ki. A felügyelőhatóság előadója a szigorított dologház vezetője. Attól az időponttól kezdve, amikor a szigorított dologházba utaltak a jelen törvény értelmében feltételes szabadságra bocsátásért folyamodhatnak, a felügyelőhatóság minden évben legalább egyszer a szigorított dologházban ülést tart a végett, hogy az ily folyamódások felől véleményt nyilvánítson. A felügyelőhatóság köteles a folyamodót szóval meghallgatni, eljárását egyebekben maga állapítja meg.

(9) A büntetés végrehajtási bíró a terheltet a szigorított dologházi őrizet legrövidebb tartamának elteltével a felügyelőhatóság meghallgatása után feltételes szabadságra bocsátja, ha az elítéltnak az intézetben tanúsított magaviseletéből és a munkában kifejtett szorgalmából alaposan lehet arra következtetni, hogy a szabadon bocsátása esetében a jogrendet és a közbiztonságot újból veszélyeztetni nem fogja s munkás és rendes életmódot fog folytatni.

(10) A felügyelőhatóság véleménye alapján, amennyiben az elítélt munkája kiemelkedő minőségű és magaviselete is példás, úgy a végrehajtási bíró a feltételes szabadságra bocsátás

helyett, illetve mellett a hátralevő büntetés mértékét legfeljebb a hátralevő mérték feléig terjedően a felügyelőhatóság véleményének keretei között csökkentheti.

Ha a felügyelőhatóság az elítélt feltételes szabadságra bocsátását két egymást követő évben kétszer egymásután javasolja, a büntetés-végrehajtási bíró a kérelmet el nem utasíthatja.

A büntetés-végrehajtási bíró a feltételes szabadságra bocsátott részére külön utasításokat adhat.

(11) A feltételes szabadságra bocsátás tartama három év. Ha a feltételes szabadságra bocsátott ez alatt az idő alatt munkás és rendes életmódot folytat, a szabadon bocsátás véglegessé válik; ha ellenben társadalmi együttélés szabályait erkölcstelen, iszákos vagy munkakerülő életmódot folytat vagy a felügyeleti szabályokat más módon súlyosan megszegi, az a bíróság, amelyik őt szigorított dologházba utalta, e tények megállapítása után elrendelheti visszaszállítását a szigorított dologházba; ily határozat hozása előtt tárgyalást kell tartani és arra a ügyészséget és az elítéltet meg kell idézni. Az ily módon visszaszállított a szigorított dologházba visszaszállítás elrendelésétől számított öt év eltelte előtt feltételes szabadságra újból nem bocsátható.

(12) Ha a feltételes szabadságra bocsátott a feltételes szabadság ideje alatt büntettet vagy vétséget követ el, e miatt az eljárás annak a bíróságnak a hatáskörébe és illetékessége alá tartozik, amelyik az elítéltet szigorított dologházba utalta. Ily esetekben a bíróság mindenekelőtt azt mérlegeli, hogy a szigorított dologházba utalásnak az (1) bekezdésében meghatározott feltételei most is megvannak-e; ennek megállapítása esetében a bíróság a megrögzött büntettest ítélettel a szigorított dologházra vonatkozó szabályok szerint újból szigorított dologházba utalja. Ebben az esetben a szigorított dologházi őrizet tartama három évnél rövidebb nem lehet. Ha a bíróság a szigorított dologházba utalásnak feltételeit meg nem állapítja, az elkövetett büntett vagy vétség felől az általános szabályok értelmében határoz.

Indokolás

Az 1928. évi X. törvénycikk emelte be a magyar jogrendbe a szigorított dologház intézkedést, amely a társadalmi együttélés szabályainak betartására képtelen megrögzött büntettek számára munkavégzéssel együttjáró fogva tartást és ellenőrzött életmódot ír elő. A korabeli jogszabály rendelkezéseit megfelelő korszerűsítéssel indokoltnak látjuk alkalmazni. Az aggasztó méretű bűnözésre és társadalmi együttélés normáival tudatosan szembe szegülő életmódot folytató személyek számának elszaporodottsága és társadalmunkra gyakorolt hátrányos hatása miatt szükséges visszaállítaná a korábban már létezett szigorított dologházi őrizet intézményét, amelyet szabadságvesztés mellett vagy helyett lehetne kiszabni. Ennek lényege, hogy a terheltek kötelezően dolgoznának társadalmi hasznot hajtva, "kontrollált életmód" keretein belül legfeljebb 5 éven keresztül. Az intézmény lényege, hogy segítené az elítéltek átnevelését és visszatérését a társadalomba és a munka világába. Ennek érdekében új elemként büntetést-csökkentő körülménynek minősítené az elvégzett munka minőségét és értékét. A megoldás egyszerre segítené a mindennapi bűnözéstől szenvedő becsületes polgárokat, és az államot, mivel munkájukkal hozzájárulnának a bruttó hazai jövedelemhez és a fogva tartásuk költségeihez is.

Budapest, 2012. május 30.

Dr. Gaudi-Nagy Tamás
Jobbik